

عنوان مقاله:

درآمدی به روش شناسی تلفیقی در پژوهش های میان رشته ای علوم اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان رشته‌ای در علوم انسانی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

محمد حسین حسینی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

روش شناسی علوم اجتماعی چالش های بنیادینی را پشت سر نهاده است ابتدا پارادایم اثبات گرایی و رویکردهای کمی در شناخت پدیده های اجتماعی را تجربه نموده و پس از مدتی این رویکرد را برای بررسی تمام ابعاد یک پدیده اجتماعی مناسب ندانسته است بنابراین با الهام از تفسیرگرایی به روش های کیفی روی آورده و توجه خود را از لایه های بیرونی واقعیت های اجتماعی به لایه های درونی تر معطوف نموده است همزمان با تقویت رویکردهای کیفی در روش شناسی شکافی نسبتا عمیق میان دیدگاه های روش شناسان کمی و کیفی پدید آمده است این تفاوت در دیدگاه ها ابتدا به شکل تقابل و سپس به شکل تعامل بروز نموده و منجر به پدید آمدن موج سوم روش شناختی شده است این موج تلفیق گرایی روش شناختی و مبتنی بر پارادایم عمل گرایی است روش شناسان تلفیق گرا بر آنند تا بدون تاکید بر روشی خاص و با ترکیب روش های کمی و کیفی به شناخت عمیق تری از پدیده ها دست یابند با اینکه روش شناسی علوم اجتماعی تا تلفیق روش ها پیش رفته است اما بررسی پژوهش های درون رشته ای و میان رشته ای علوم اجتماعی در ایران بیانگر غلبه رویکردهای کمی و بروز مسئله پس افتادگی روش شناختی است این مقاله با روش اسنادی مبانی نظری روش شناسی تلفیقی را به عنوان راه حل کارآمدی برای رفع این پس افتادگی مطرح می نماید

کلمات کلیدی:

روش شناسی تلفیقی، اثبات گرایی، روش کمی، تفسیر گرایی، روش کیفی، عمل گرایی، روش تلفیقی، سه گانه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529649>

